II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2022/786 AL COMISIEI

din 10 februarie 2022

de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ([1]), în special articolul 460,

întrucât:

(1) Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ([2]) ar trebui modificat pentru a permite mai bine instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate să respecte, pe de o parte, cerința generală de acoperire a necesarului de lichiditate pentru o perioadă de criză de 30 de zile calendaristice, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul delegat menționat, și, pe de altă parte, cerința privind amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire de a deține active lichide pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități în următoarele 180 de zile, prevăzută la articolul 16 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului ([3]). Pentru a clarifica unele dintre normele existente și a alinia textul Regulamentului delegat (UE) 2015/61 la definițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva (UE) 2019/2162, s-au dovedit necesare unele modificări suplimentare.

(2) Cerința generală de acoperire a necesarului de lichiditate prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 și cerința privind amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire prevăzută la articolul 16 din Directiva (UE) 2019/2162 au ca rezultat obligația instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate de a deține un anumit volum de active lichide pentru aceeași perioadă de 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, instituțiile de credit nu ar trebui să aibă obligația de a acoperi aceleași ieșiri cu active lichide diferite pentru aceeași perioadă. În vederea eliminării acestei suprapuneri, în cadrul cerinței generale de acoperire a necesarului de lichiditate ar trebui introdusă o nouă modificare a criteriului referitor la grevarea cu sarcini. Această modificare, împreună cu dispozițiile existente care sunt prevăzute la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 și care se aplică în continuare în cazul activelor segregate din portofoliul de acoperire, ar aborda situațiile în care activele segregate îndeplinesc criteriile pentru a fi recunoscute ca fiind negrevate de sarcini într-un mod adecvat din punct de vedere prudențial. Această nouă modificare ar permite ca activele lichide deținute ca parte a amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire să fie tratate drept negrevate de sarcini până la valoarea ieșirilor nete de lichidități care decurg din programul de obligațiuni garantate asociat.

([1]) JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

([3]) Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 29).

(3) În plus, în unele state membre se aplică modele specifice de emisiune de obligațiuni garantate, caracterizate de cerințe juridice specifice care sunt impuse emitenților de obligațiuni garantate pentru a proteja investitorii și care le depășesc pe cele menționate în Directiva (UE) 2019/2162. Emitenții de obligațiuni garantate care sunt supuși unor astfel de cerințe juridice specifice desfășoară activități de emisiune de obligațiuni garantate similare cu cele desfășurate de alți emitenți de obligațiuni garantate din UE și, prin urmare, au un profil similar de risc de lichiditate. Cerințele respective oferă, de asemenea, un grad ridicat de protecție emitenților de obligațiuni garantate, în special prin recurgerea la supragarantarea neobligatorie pentru emisiunea programelor lor de obligațiuni garantate. Toate activele acestor emitenți de obligațiuni garantate ar fi atașate însă portofoliilor de acoperire și, prin urmare, ar fi considerate grevate de sarcini, fiind astfel indisponibile și neeligibile pentru amortizorul de lichiditate al indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR). Ca urmare a acestei situații, emitenții de obligațiuni garantate ar încălca cerința privind LCR prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 și s-ar crea astfel condiții de concurență inechitabile între emitenți, în pofida similarității profilului lor prudențial. Pentru a îndeplini cerințele de supragarantare obligatorie și neobligatorie în scopul emisiunii unui program de obligațiuni garantate, emitenții de obligațiuni garantate respectivi sunt constrânși din punct de vedere operațional să emită datorii subordonate. Ieșirile nete generale de lichidități ale emitenților respectivi sunt mai mari decât ieșirile nete de lichidități care decurg doar din obligațiunile garantate emise. În acest context, ar trebui introduse modificări suplimentare pentru a permite ca, în anumite situații specifice și limitate, activele deținute în portofoliul de acoperire să fie recunoscute ca negrevate de sarcini pentru a îndeplini cerințele de supragarantare neobligatorie. Pentru a se asigura faptul că o astfel de extindere a recunoașterii ca negrevate de sarcini a activelor deținute într-un portofoliu de acoperire este adecvată din punct de vedere prudențial și coerentă cu cerințele LCR, emitenții de obligațiuni garantate ar trebui să îndeplinească mai multe condiții. Mai precis, numai emitenții de obligațiuni garantate care sunt obligați, în temeiul unei cerințe legale de drept intern, să își atașeze toate activele la emisiunile de obligațiuni garantate pot beneficia de această dispoziție, în limita volumului de active necesar pentru a acoperi totalul ieșirilor nete de lichidități ale emitentului de obligațiuni garantate.

(4) În plus, este necesar să se stabilească norme în materie de monetizare pentru evaluarea activelor lichide deținute într-un amortizor de lichiditate din portofoliul de acoperire.

(5) Ținând cont de recomandările formulate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în raportul său din 20 decembrie 2013 ([4]), elaborat în temeiul articolului 509 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, toate tipurile de obligațiuni emise sau garantate de administrațiile centrale și de băncile centrale ale statelor membre, precum și cele emise sau garantate de bănci de dezvoltare multilaterală și de organizații internaționale ar trebui să primească statutul de nivel 1. În raportul ABE s-a efectuat o analiză empirică și calitativă cu privire la nivelul ridicat sau extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului aferent acestor obligațiuni, concluzia fiind că obligațiunile respective îndeplinesc standardele Basel în ceea ce privește nivelul ridicat de lichiditate și de calitate a creditului. Prin urmare, obligațiunile emise de agențiile oficiale de creditare a exportului, indiferent de structura organizatorică a acestor agenții, ar trebui să fie calificate drept „active lichide” și, prin urmare, să primească statutul de nivel 1.

(6) Unele dintre condițiile pentru tratamentul preferențial al expunerilor sub formă de obligațiuni garantate prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 au fost modificate prin Regulamentul 2019/2160 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]). Prin urmare, trimiterile la articolul respectiv din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 ar trebui modificate în consecință.

(7) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2015/61 ar trebui modificat în consecință.

(8) Prezentul regulament ar trebui aplicat în coroborare cu dispozițiile de drept intern care transpun Directiva (UE) 2019/2162 și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2019/2160. Pentru a se asigura aplicarea consecventă a noului cadru care stabilește caracteristicile structurale pentru emisiunea de obligațiuni garantate și cerințele modificate pentru tratamentul preferențial, data aplicării prezentului regulament ar trebui să fie aceeași cu data de la care statele membre trebuie să aplice dispozițiile de drept intern care transpun Directiva (UE) 2019/2162 și cu data aplicării Regulamentului (UE) 2019/2160,

([4]) Raportul ABE din 20 decembrie 2013 referitor la definițiile uniforme adecvate ale activelor lichide cu un nivel extrem de ridicat de calitate și ale activelor lichide cu un nivel ridicat de calitate și la cerințele operaționale pentru activele lichide, elaborat în temeiul articolului 509 alineatele (3) și (5) din CRR.

([5]) Regulamentul (UE) 2019/2160 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate (JO L 328, 18.12.2019, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) 2015/61 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 se adaugă următoarele puncte 13-16:

„13. «operațiune ajustată la condițiile pieței de capital» înseamnă o operațiune ajustată la condițiile pieței de capital, astfel cum este definită la articolul 192 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

14. «program de obligațiuni garantate» înseamnă un program de obligațiuni garantate, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 2 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului (*);

15. «portofoliu de acoperire» înseamnă un portofoliu de acoperire, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 3 din Directiva (UE) 2019/2162;

16. «amortizor de lichiditate din portofoliul de acoperire» înseamnă amortizorul de lichiditate compus din active considerate lichide și deținute ca parte a portofoliului de acoperire, în conformitate cu articolul 16 din Directiva (UE) 2019/2162.

_____

(*) Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 29).”

2. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele alineate (2a) și (2b):

„(2a) Prin derogare de la alineatul (2), activele lichide care sunt deținute ca parte a amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire sunt considerate negrevate de sarcini în perioada de criză de 30 de zile calendaristice prevăzută la articolul 4, până la valoarea ieșirilor nete de lichidități, calculată în conformitate cu titlul III din prezentul regulament, care rezultă din programele de obligațiuni garantate asociate, cu condiția ca activele respective să îndeplinească toate celelalte cerințe prevăzute în titlul II din prezentul regulament.

(2b) În cazul în care activele lichide deținute în amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire nu sunt considerate negrevate de sarcini în temeiul alineatului (2a) al prezentului articol, acestea sunt totuși considerate negrevate de sarcini în perioada de criză de 30 de zile calendaristice prevăzută la articolul 4, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) emitentul obligațiunilor garantate este obligat, în temeiul dispozițiilor de drept intern, să aibă toate activele atașate emisiunilor de obligațiuni garantate;

(b) activele lichide sunt atașate cu titlu de supragarantare neobligatorie la o emisiune de obligațiuni garantate;

(c) activele lichide îndeplinesc toate celelalte cerințe prevăzute în titlul II din prezentul regulament;

(d) valoarea activelor lichide considerate negrevate de sarcini în temeiul prezentului alineat nu depășește valoarea totală a ieșirilor nete de lichidități, calculată în conformitate cu titlul III din prezentul regulament.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) orice altă entitate care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile cuprinse în anexa I la Directiva 2013/36/UE ca activitate principală.”;

(ii) se adaugă un al doilea paragraf, după cum urmează:

„În sensul prezentului articol, se consideră că SSPE și agențiile oficiale de creditare a exportului din statele membre nu sunt incluse în rândul entităților menționate la primul paragraf litera (g).”

3. La articolul 8 alineatul (4), se adaugă al treilea paragraf, după cum urmează:

„În cazul activelor lichide deținute într-un amortizor de lichiditate din portofoliul de acoperire, cerința prevăzută la primul paragraf se consideră îndeplinită dacă instituția de credit monetizează în mod regulat, cel puțin o dată pe an, active lichide care constituie un eșantion suficient de reprezentativ al deținerilor sale de active din amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire, fără să fie necesar ca acestea să facă parte din amortizorul respectiv."

4. La articolul 10 alineatul (1), litera (f) se modifică după cum urmează:

(a) punctele (i) și (ii) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) sunt obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162, sau sunt emise înainte de 8 iulie 2022 și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum sunt aplicabile la data emisiunii lor, ceea ce le face eligibile pentru tratamentul preferențial ca obligațiuni garantate până la scadență;

(ii) expunerile față de instituții din portofoliul de acoperire îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) și alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;";

(b) punctul (iii) se elimină.

5. La articolul 11, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se modifică după cum urmează:

(i) punctele (i) și (ii) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) sunt obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162, sau sunt emise înainte de 8 iulie 2022 și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum sunt aplicabile la data emisiunii lor, ceea ce le face eligibile pentru tratamentul preferențial ca obligațiuni garantate până la scadență;

(ii) expunerile față de instituții din portofoliul de acoperire îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) și alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;";

(ii) punctul (iii) se elimină;

(b) la litera (d), punctele (iii), (iv) și (v) se înlocuiesc cu următorul text:

„(iii) obligațiunile garantate sunt sprijinite de un portofoliu de active format dintr-unul sau mai multe dintre tipurile descrise la articolul 129 alineatul (1) literele (b), (d), (f) și (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care portofoliul cuprinde credite garantate cu bunuri imobile, trebuie să fie îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (2), alineatul (3) litera (a) și alineatul (5) din Directiva (UE) 2019/2162;

(iv) expunerile față de instituții din portofoliul de acoperire îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) și alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(v) instituția de credit care investește în obligațiunile garantate și emitentul îndeplinesc cerința de transparență prevăzută la articolul 14 din Directiva (UE) 2019/2162;".

6. La articolul 12 alineatul (1), litera (e) se modifică după cum urmează:

(a) punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) sunt obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162, sau sunt emise înainte de 8 iulie 2022 și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum sunt aplicabile la data emisiunii lor, ceea ce le face eligibile pentru tratamentul prudențial ca obligațiuni garantate până la scadență;";

(b) punctele (ii) și (iii) se elimină.

7. La articolul 28, alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, formula introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Instituțiile de credit aplică datoriilor care ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice și care rezultă din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare sau din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital o pondere de:";

(b) la al doilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care contrapartea la operațiunea de finanțare prin instrumente financiare sau la operațiunea ajustată la condițiile pieței de capital este banca centrală națională a instituției de credit, rata de ieșire este de 0 %.";

(c) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la primul paragraf, pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare sau operațiunile ajustate la condițiile pieței de capital care ar necesita o rată de ieșire în temeiul paragrafului respectiv mai mare de 25 %, rata de ieșire este de 25 % în cazul în care contrapartea la operațiune este o contraparte eligibilă."

8. Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) litera (b), formula introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(b) sumele care urmează să fie primite din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice se înmulțesc cu:";

(b) la alineatul (4), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Alineatul (3) litera (a) nu se aplică sumelor care urmează să fie primite din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital care sunt garantate cu active lichide în conformitate cu titlul II, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (b)."

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 8 iulie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 februarie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN